

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS DIREKTIV 2009/71/EURATOM

av den 25 juni 2009

om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar

(EUT L 172, 2.7.2009, s. 18)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

► **M1**

Rådets direktiv 2014/87/Euratom av den 8 juli 2014

nr	sida	datum
L 219	42	25.7.2014

RÅDETS DIREKTIV 2009/71/EURATOM

av den 25 juni 2009

om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artiklarna 31 och 32,

med beaktande av kommissionens förslag, upprättat efter att ha erhållit yttrandet från en grupp av personer som av vetenskapliga och tekniska kommittén utsetts bland vetenskapliga experter i medlemsstaterna, och efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 b i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *fördraget*) ska enhetliga säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd fastställas.
- (2) I artikel 30 i fördraget anges det att det inom gemenskapen ska fastställas grundläggande normer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning.
- (3) I rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽³⁾, fastställdes grundläggande säkerhetsnormer. Bestämmelserna i det direktivet har kompletterats med mer detaljerad lagstiftning.
- (4) Såsom erkänns av Europeiska gemenskapernas domstol (nedan kallad *EG-domstolen*) i sin rättspraxis ⁽⁴⁾ har gemenskapen, tillsammans med sina medlemsstater, delad behörighet på områden som omfattas av konventionen om kärnsäkerhet ⁽⁵⁾.
- (5) Såsom erkänns av EG-domstolen i sin rättspraxis utgör bestämmelserna i kapitel 3 i fördraget, om hälsoskydd, en sammanhängande enhet som ger kommissionen ganska omfattande befogenheter att skydda befolkningen och miljön mot riskerna för kontaminering med radioaktiva ämnen.
- (6) Såsom erkänns av EG-domstolen i sin rättspraxis innebär inte de uppgifter som gemenskapen åläggs genom artikel 2 b i fördraget att uppställa enhetliga säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd att, när dessa normer har fastställts, att medlemsstaterna inte kan föreskriva strängare skyddsåtgärder.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 10 juni 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ C 187/87 (1998 REG s. 5013), C 376/90 (1992 REG I-6153), C 29/99 (2002 REG I-11221).

⁽⁵⁾ EGT L 318, 11.12.1999, s. 21.

▼B

- (7) I rådets beslut 87/600/Euratom av den 14 december 1987 om en gemenskapsordning för ett snabbt informationsutbyte i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning⁽¹⁾, fastställs villkor för tillkännagivandet och tillhandahållandet av information som medlemsstaterna ska använda för att skydda befolkningen i händelse av en radiologisk olycka. Genom rådets direktiv 89/618/Euratom av den 27 november 1989 om information till allmänheten om hälsoskyddsåtgärder och förhållningsregler i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning⁽²⁾, åläggs medlemsstaterna att informera allmänheten i händelse av en radiologisk olycka.
- (8) Medlemsstaternas nationella ansvar för kärnsäkerheten vid kärntekniska anläggningar är den grundprincip på vilken de internationella reglerna för kärnsäkerheten bygger på, vilket även bekräftas genom konventionen om kärnsäkerhet. Principen om nationellt ansvar, liksom principen om att huvudansvaret för kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning ligger hos tillståndshavaren under den nationella behöriga tillsynsmyndighetens kontroll och de behöriga tillsynsmyndigheternas oberoende, bör stärkas genom detta direktiv.
- (9) Varje medlemsstat har rätt att själv besluta över sin energimix i enlighet med relevant nationell politik.
- (10) Vid utformandet av ett lämpligt nationellt ramverk enligt detta direktiv kommer nationella förhållanden att beaktas.
- (11) Medlemsstaterna har redan vidtagit åtgärder för att kunna uppnå en hög kärnsäkerhetsnivå inom gemenskapen.
- (12) Även om detta direktiv närmast berör kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar är det också viktigt att säkerställa säker hantering av använt bränsle och radioaktivt avfall, inbegripet vid lagrings- och slutförvarsanläggningar.
- (13) Medlemsstaterna bör, i tillämpliga fall, utvärdera de grundläggande säkerhetsprinciper som fastställts av Internationella atomenergiorganet⁽³⁾ (IAEA) som bör utgöra den ram för tillämpningen som medlemsstaterna bör beakta vid genomförandet av detta direktiv.
- (14) Det är lämpligt att bygga vidare på den process inom vilken de nationella tillsynsmyndigheterna i medlemsstater med kärnkraftverk på sitt territorium har samarbetat inom ramen för den västeuropeiska sammanslutningen av tillsynsmyndigheter på kärnsäkerhetens område (Western European Nuclear Regulators Association – Wenra), som har fastställt ett stort antal referensnivåer för reaktorsäkerheten.

⁽¹⁾ EGT L 371, 30.12.1987, s. 76.

⁽²⁾ EGT L 357, 7.12.1989, s. 31.

⁽³⁾ IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No SF-1 (2006).

▼B

- (15) Med anledning av rådets uppmaning om inrättande av en högnivågrupp på EU-nivå, vilken återfinns i rådets slutsatser från den 8 maj 2007 om kärnsäkerhet och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, inrättades den europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter på kärnsäkerhetens område (Ensreg) genom kommissionens beslut 2007/530/Euratom av den 17 juli 2007 om inrättande av Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering ⁽¹⁾, för att bidra till att gemenskapens mål på kärnsäkerhetsområdet ska kunna uppnås.
- (16) Det är lämpligt att inrätta en enhetlig struktur för medlemsstaternas rapporter till kommissionen om genomförandet av detta direktiv. Med hänsyn till Ensreg-medlemmarnas omfattande erfarenhet skulle gruppen kunna ge värdefulla bidrag i detta avseende och därigenom underlätta samråd och samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter.
- (17) Vid sitt femte möte den 15 oktober 2008 antog Ensreg tio principer att användas vid utarbetandet av ett direktiv om kärnsäkerhet, vilket framgår av dess protokoll av den 20 november 2008.
- (18) Framsteg inom kärnteknik, kunskaper som har inhämtats från driftserfarenhet och säkerhetsforskning och förbättring av ramverken för tillsyn skulle kunna ha potential att ytterligare förbättra säkerheten. För att uppfylla sitt åtagande att upprätthålla och förbättra säkerheten bör medlemsstaterna beakta dessa faktorer när de utvidgar sina kärnkraftsprogram eller beslutar att använda kärnkraft för första gången.
- (19) Upprättandet av en stark säkerhetskultur vid en kärnteknisk anläggning är en av de grundläggande ledningsprinciper som krävs för säker drift av anläggningen.
- (20) Underhåll och ytterligare utveckling av expertis och färdigheter inom kärnsäkerhet bör bland annat grundas på en läroprocess från tidigare driftserfarenhet och med utnyttjande av utvecklingen inom metodik och vetenskap, enligt vad som är lämpligt.
- (21) Under tidigare år har medlemsstaterna genomfört självutvärderingar i nära samband med internationella inbördes granskningar under ledning av IAEA, i form av uppdrag för dess granskningsstjänster (International Regulatory Review Team eller Integrated Regulatory Review Service). Medlemsstaterna har i en anda av öppenhet och insyn frivilligt genomfört dessa utvärderingar och bjudit in till dessa granskningsuppdrag. Självutvärderingar och tillhörande inbördes granskningar av den rättsliga,

⁽¹⁾ EUT L 195, 27.7.2007, s. 44.

▼B

organisatoriska och reglerande infrastrukturen bör syfta till att stärka och förbättra medlemsstaternas nationella ramverk, samtidigt som dess kompetens när det gäller att garantera kärnsäkerheten vid de kärntekniska anläggningarna på deras territorium erkänns. Självutvärderingar som följs av internationella inbördes granskningar utgör varken inspektioner eller revisioner utan är en mekanism för inbördes lärande, där olika tillvägagångssätt för organisationen av och metoderna vid den behöriga tillsynsmyndigheten godtas, samtidigt som man tar i beaktande en medlemsstats hantering av tillsyn, tekniker och strategier som bidrar till att garantera ett starkt system för kärnsäkerhet. De internationella inbördes granskningarna bör ses som ett tillfälle att utbyta yrkesmässiga expertkunskaper, dela med sig av gjorda erfarenheter och god praxis i en anda av öppenhet och samarbete genom inbördes rådgivning, snarare än genom kontroll eller kritik. Med erkännande av behovet av flexibilitet och lämplighet avseende olika befintliga system i medlemsstaterna bör en medlemsstat själv ha rätt att avgöra vilka delar av dess system som ska vara föremål för den inbördes granskning som begärts, i syfte att fortlöpande förbättra kärnsäkerheten.

- (22) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiven och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

▼M1**SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER****▼B***Artikel 1***Syfte**

Detta direktiv har följande syften:

- a) Att upprätta ett gemenskapsramverk för att upprätthålla och främja en kontinuerlig förbättring av kärnsäkerheten och regleringen av denna.
- b) Att säkerställa att medlemsstaterna tillhandahåller lämpliga nationella arrangemang för en hög kärnsäkerhetsnivå för att skydda arbetstagarna och allmänheten mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning från kärntekniska anläggningar.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼ B*Artikel 2***Tillämpningsområde****▼ M1**

1. Detta direktiv är tillämpligt på alla civila kärntekniska anläggningar som för sin drift kräver ett tillstånd.

▼ B

2. Detta direktiv förhindrar inte medlemsstaterna att i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen vidta strängare säkerhetsåtgärder på det område som omfattas av detta direktiv.

▼ M1

3. Detta direktiv kompletterar de grundläggande normer som avses i artikel 30 i fördraget med avseende på säkerheten vid kärntekniska anläggningar och påverkar inte tillämpningen av befintlig gemenskapslagstiftning om hälsoskydd för arbetstagare och allmänheten mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning, och i synnerhet inte rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽¹⁾.

▼ B*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. kärnteknisk anläggning:

▼ M1

a) kärnkraftverk, anrikningsanläggning, anläggning för tillverkning av kärnbränsle, upparbetningsanläggning, forskningsreaktor, anläggning för förvaring av använt bränsle och

▼ B

b) anläggning för lagring av radioaktivt avfall som finns på samma plats och har ett direkt samband med kärntekniska anläggningar enligt led a.

2. kärnsäkerhet: åstadkommandet av korrekta driftsförhållanden, förebyggandet av olyckor och lindrandet av konsekvenser av olyckor, vilket medför skydd av arbetstagarna och allmänheten mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning från kärntekniska anläggningar.

3. behörig tillsynsmyndighet: en myndighet eller ett system av myndigheter som utsetts i en medlemsstat på området för reglering av kärnsäkerheten vid kärntekniska anläggningar enligt artikel 5.

4. tillstånd: varje rättshandling som en medlemsstat enligt sin behörighet utfärdar för att tilldela ansvaret för förläggningen, utformningen, uppförandet, idrifttagandet och driften eller avvecklingen av en kärnteknisk anläggning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s.1).

▼ B

5. tillståndshavare: en juridisk eller fysisk person som har det övergripande ansvaret för en kärnteknisk anläggning enligt vad som anges i tillståndet.

▼ M1

6. olycka: oavsiktlig händelse vars konsekvenser, eller potentiella konsekvenser, är betydande från strålskydds- eller kärnsäkerhetssynpunkt.
7. tillbud: oavsiktlig händelse vars konsekvenser, eller potentiella konsekvenser, inte är försumbara från strålskydds- eller kärnsäkerhetssynpunkt.
8. onormal drift: driftsförhållanden som avviker från den normala driften och som förväntas inträffa minst en gång under anläggningens operativa livslängd, men som mot bakgrund av de tillämpliga konstruktionsbestämmelserna varken orsakar några betydande skador på komponenter av vikt för säkerheten eller leder till olyckstillstånd.
9. konstruktionsgrund: de tillstånd och händelser som, utifrån fastställda krav, uttryckligen har beaktats vid konstruktionen, inklusive uppgraderingar av en kärnteknisk anläggning så att den förmår motstå dessa tillstånd och händelser utan att överskrida de tillåtna gränserna för de uppgifter som säkerhetssystemen är byggda för.
10. konstruktionsstyrande olycka: olyckstillstånd mot vilket en kärnteknisk anläggning är konstruerad utifrån fastställda konstruktionsvillkor, och för vilka skador på bränslet, i förekommande fall, och utsläpp av radioaktivt material hålls inom tillåtna gränser.
11. allvarligt tillstånd: tillstånd som är allvarligare än tillstånd i förhållande till konstruktionsstyrande olyckor; sådana tillstånd kan orsakas av multipla fel, till exempel fullständig utslagning av alla stråk i ett säkerhetssystem eller av en ytterst osannolik händelse.

▼ B

KAPITEL 2
SKYLDIGHETER

▼ M1

AVSNITT 1
Allmänna skyldigheter

▼ B

Artikel 4

Rättsligt, föreskrivande och organisatoriskt ramverk

▼ M1

1. Medlemsstaterna ska införa och upprätthålla ett nationellt rättsligt, föreskrivande och organisatoriskt ramverk (nedan kallat *nationellt ramverk*) för kärnsäkerheten vid kärntekniska anläggningar. Det nationella ramverket ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:
  - a) Fördelning av ansvar och samordning mellan relevanta statliga myndigheter.

▼ M1

- b) Nationella kärnsäkerhetskrav som ska omfatta samtliga stadier av kärntekniska anläggningars livscykel.
- c) Ett system för tillståndsgivning och förbud mot drift av kärntekniska anläggningar utan tillstånd.
- d) Ett system för kärnsäkerhetstillsyn som utförs av den behöriga tillsynsmyndigheten.
- e) Effektiva och proportionella åtgärder för efterlevnad, inbegripet, där så är lämpligt, avhjälpande åtgärder eller tillfälligt avbrytande av drift och ändring eller återkallelse av ett tillstånd.

Fastställandet av hur de nationella kärnsäkerhetskrav som avses i led b antas och genom vilka instrument de tillämpas kvarstår inom medlemsstaternas behörighet.

▼ B

- 2. Medlemsstaterna ska se till att det nationella ramverket upprätthålls och vid behov förbättras med beaktande av driftserfarenhet, vunna insikter från säkerhetsanalyser för kärntekniska anläggningar i drift, teknisk utveckling samt resultat från säkerhetsforskning, när sådana är tillgängliga och relevanta.

*Artikel 5***Behörig tillsynsmyndighet**

- 1. Medlemsstaterna ska inrätta och upprätthålla en behörig tillsynsmyndighet för området kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar.

▼ M1

- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten står fri från otillbörlig påverkan i sitt beslutsfattande. För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att den behöriga tillsynsmyndigheten

- a) är funktionellt åtskild från alla andra organ eller organisationer som främjar eller utnyttjar kärnenergi och inte begär eller tar emot instruktioner från något sådant organ eller någon sådan organisation när den utför sina tillsynsuppgifter,
- b) fattar tillsynsbeslut som grundar sig på välgrundade och transparenta krav gällande kärnsäkerhet,
- c) ges särskilt avsedda och lämpliga anslag så att den kan utföra sina tillsynsuppgifter i såsom de definieras i det nationella ramverket och ansvarar för genomförandet av den budget den tilldelats,
- d) har ett lämpligt antal medarbetare med de kvalifikationer, de erfarenheter och den expertis som krävs för att uppfylla dess skyldigheter; myndigheten får utnyttja externa vetenskapliga och tekniska resurser och expertis till stöd för sina tillsynsuppgifter,
- e) fastställer rutiner för att förebygga och lösa eventuella intressekonflikter,

▼ **M1**

f) tillhandahåller kärnsäkerhetsrelaterad information utan krav på godkännande från något annat organ eller någon annan organisation, förutsatt att detta inte äventyrar andra överordnade intressen, såsom säkerhetsskydd, i enlighet med relevant lagstiftning eller internationella instrument.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten ges de rättsliga befogenheter som krävs för att den ska kunna fullgöra sina skyldigheter i samband med det nationella ramverk som beskrivs i artikel 4.1. För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella ramverket anförtrot de behöriga tillsynsmyndigheterna följande centrala tillsynsuppgifter:

- a) Föreslå och definiera eller delta i definitionen av nationella kärnsäkerhetskrav.
- b) Kräva att tillståndshavaren uppfyller och visar på överensstämmelse med de nationella kärnsäkerhetskraven och villkoren för tillståndet i fråga.
- c) Verifiera att tillståndshavaren uppfyller kraven genom utvärderingar och inspektioner.
- d) Föreslå och vidta effektiva och proportionella åtgärder för efterlevnad.

*Artikel 6***Tillståndshavare**

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande krav ställs enligt det nationella ramverket:

- a) Tillståndshavaren ska ha det primära ansvaret för kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning. Detta ansvar ska inte få delegeras och ska innefatta ansvar för entreprenörers och underleverantörers verksamhet, om denna verksamhet kan påverka kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning.
- b) Den som ansöker om tillstånd ska lämna in en säkerhetsredovisning. Dess omfattning och utförlighet ska stå i proportion till riskernas potentiella omfattning och natur, med avseende på den kärntekniska anläggningen i fråga och förlägningsplatsen för denna.
- c) Tillståndshavare ska regelbundet utvärdera, kontrollera och så långt det rimligen är praktiskt genomförbart kontinuerligt förbättra kärnsäkerheten vid sina kärntekniska anläggningar på ett systematiskt och verifierbart sätt. Detta ska omfatta verifiering av att åtgärder är vidtagna för att förhindra olyckor och mildra konsekvenserna av olyckor, inbegripet verifiering av tillämpningen av bestämmelserna om djupförsvar.
- d) Tillståndshavare ska upprätta och tillämpa ledningssystem som vederbörligen prioriterar kärnsäkerheten.
- e) Tillståndshavare ska se till att det finns lämpliga förfaranden och arrangemang för krisberedskap och krishantering på förlägningsplatsen, bland annat haveriinstruktioner för hantering av allvarliga olyckor eller motsvarande arrangemang, så att olyckor kan hanteras på ett effektivt sätt och konsekvenserna förebyggas eller mildras. Dessa ska framför allt
  - i) vara förenliga med andra driftsinstruktioner och med jämna mellanrum tränas för att verifiera att de är ändamålsenliga,

▼ **M1**

- ii) vara tillämpliga på olyckor och allvarliga olyckor som kan inträffa i alla driftlägen och sådana olyckor som omfattar eller påverkar flera enheter samtidigt,
  - iii) innehålla förfaranden för mottagande av extern hjälp,
  - iv) regelbundet ses över och uppdateras, med beaktande av erfarenheterna från övningarna och de lärdomar som dragits av olyckor.
- f) Tillståndshavare ska sörja för och upprätthålla dels de ekonomiska resurser, dels de personella resurser med lämpliga kvalifikationer och färdigheter som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter med hänsyn till kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning. Tillståndshavare ska även se till att entreprenörer och underleverantörer som står under deras ansvar och vars verksamheter kan påverka kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning har de personella resurser med lämpliga kvalifikationer och färdigheter som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter.

*Artikel 7***Expertis och färdigheter på kärnsäkerhetsområdet**

Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på samtliga parter att arrangera utbildning för personal som ansvarar för kärnsäkerheten vid kärntekniska anläggningar, för att erhålla, bibehålla och vidareutveckla expertis och färdigheter på kärnsäkerhetsområdet samt krisberedskap och krishantering på förlägningsplatsen.

*Artikel 8***Öppenhet och insyn**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att nödvändig information om kärnsäkerheten vid en kärnteknisk anläggning och om tillsynen av denna görs tillgänglig för arbetstagare och allmänhet, med särskild hänsyn till lokala myndigheter, befolkning och berörda personer i närheten av en kärnteknisk anläggning. Denna skyldighet inbegriper säkerställande av att den behöriga tillsynsmyndigheten och tillståndshavarna, inom sina respektive ansvarsområden, inom ramen för sin kommunikationspolicy tillhandahåller

- a) information om normala driftförhållanden vid kärntekniska anläggningar till arbetstagare och allmänhet, samt
- b) snabb information vid incidenter och olyckor till arbetstagare och allmänhet och till behöriga tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater i närheten av den kärntekniska anläggningen.

2. Informationen ska göras tillgänglig för allmänheten i enlighet med relevant lagstiftning och internationella instrument, förutsatt att detta inte äventyrar andra överordnade intressen, såsom säkerhetsskydd, i enlighet med nationell lagstiftning eller internationella instrument.

▼ **M1**

3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2, säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten på lämpligt sätt deltar i samarbeten om kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar med behöriga tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater i närheten av en kärnteknisk anläggning, bland annat genom informationsutbyte och/eller informationsdelning.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges lämpliga möjligheter att aktivt delta i beslutsprocessen gällande tillståndsprövning av kärntekniska anläggningar, i enlighet med relevant lagstiftning och internationella instrument.

*AVSNITT 2***Särskilda skyldigheter***Artikel 8a***Kärnsäkerhetsmål för kärntekniska anläggningar**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket för kärnsäkerhet innehåller krav på att kärntekniska anläggningar ska konstrueras, lokaliseras, uppföras, tas i drift, drivas och avvecklas med målet att förebygga olyckor samt minska följderna vid en eventuell olycka och förhindra

- a) radioaktiva utsläpp i ett tidigt skede vilka skulle kräva nödåtgärder utanför anläggningen som på grund av tidsbrist inte skulle kunna vidtas,
- b) stora radioaktiva utsläpp som skulle kräva skyddsåtgärder som inte kan begränsas i tid och rum.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att det mål som fastställs i punkt 1

- a) tillämpas på kärntekniska anläggningar för vilka tillstånd för uppförande beviljas för första gången efter den 14 augusti 2014,
- b) används som referens för ett genomförande inom rimlig tid av rimligen praktiskt genomförbara säkerhetsförbättringar av befintliga kärntekniska anläggningar, inbegripet inom ramen för de periodiska säkerhetsbedömningar som fastställs i artikel 8c b.

*Artikel 8b***Uppfyllandet av kärnsäkerhetsmålet för kärntekniska anläggningar**

1. För att uppnå de kärnsäkerhetsmål som anges i artikel 8a, ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att det ska tillämpas, om djupförsvaret är tillämpligt, för att säkerställa att

- a) effekter av extrema externa naturfenomen och oavsiktliga mänskligt orsakade risker minimeras,

▼ M1

- b) onormal drift och fel förebyggs,
- c) onormal drift hanteras och fel upptäcks,
- d) olyckor inom konstruktionsbasen hanteras,
- e) allvarliga tillstånd hanteras, vilket inbegriper förhindrande av olyckors eskalering och mildrande av konsekvenser av allvarliga olyckor,
- f) de organisationsstrukturer som avses i artikel 8d.1 har inrättats.

2. För att uppnå det kärnsäkerhetsmål som fastställs i artikel 8a ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella ramverket kräver att den behöriga tillsynsmyndigheten och tillståndshavaren vidtar åtgärder för att främja och stärka en effektiv kärnsäkerhetskultur. Dessa åtgärder innefattar särskilt

- a) ledningssystem som vederbörligen prioriterar kärnsäkerhet och som på alla personal- och ledningsnivåer främjar möjligheten att ifrågasätta det faktiska genomförandet av relevanta säkerhetsprinciper och säkerhetsrutiner samt att inom rimlig tid rapportera om säkerhetsfrågor i enlighet med artikel 6 d,
- b) arrangemang hos tillståndshavaren för registrering, utvärdering och dokumentation av intern och extern driftserfarenhet av betydelse för säkerheten,
- c) en skyldighet för tillståndshavaren att till den behöriga tillsynsmyndigheten rapportera händelser med potentiellt påverkan på kärnsäkerheten, och
- d) att arrangera utbildning i enlighet med artikel 7.

*Artikel 8c***Inledande bedömning och periodisk säkerhetsbedömning**

Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket kräver att

- a) beviljande av tillstånd att uppföra en kärnteknisk anläggning eller driva en kärnteknisk anläggning grundar sig på en lämplig bedömning av den specifika anläggningen och dess förläggningsplats som ska innefatta en säkerhetsredovisning i enlighet med de nationella kärnsäkerhetskrav som grundar sig på målet i artikel 8a,

▼ **M1**

- b) tillståndshavaren under tillsyn av den nationella behöriga tillsynsmyndigheten systematiskt och regelbundet, minst vart tionde år, ska utvärdera säkerheten på den kärntekniska anläggningen i enlighet med vad som fastställs i artikel 6 c. Syftet med denna säkerhetsutvärdering ska vara att säkerställa att den nuvarande konstruktionsbasen är uppfylld och identifiera ytterligare förbättringar av säkerheten genom att ta hänsyn till frågor rörande åldrande, driftserfarenheter, de senaste forskningsresultaten och utvecklingen av internationella standarder, med målet i artikel 8a som utgångspunkt.

*Artikel 8d***Krisberedskap och krishantering inom förläggingsplatsen**

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 2013/59/Euratom ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella ramverket kräver att en organisationsstruktur för krisberedskap och krishantering på förläggingsplatsen inrättas samt att den tydliggör ansvarsfördelning av ansvaret och samordning mellan tillståndshavaren, samt behöriga myndigheter och organisationer, med beaktande av samtliga faser vid en nödsituation.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa konsekvens och kontinuitet mellan krisberedskap och krishantering på förläggingsplatsen som krävs i det nationella ramverket samt andra arrangemang för krisberedskap och krishantering som krävs inom ramen för direktiv 2013/59/Euratom.

KAPITEL 2a

INBÖRDES GRANSKNINGAR OCH RAPPORTERING*Artikel 8e***Inbördes granskning**

1. Medlemsstaterna ska minst vart tionde år anordna återkommande självutvärderingar av sina nationella ramverk och behöriga tillsynsmyndigheter samt inbjuda till en internationell inbördes granskning av relevanta delar av sina nationella ramverk och behöriga tillsynsmyndigheter, i syfte att fortlöpande förbättra kärnsäkerheten. Resultaten av sådan inbördes granskning ska när de blivit tillgängliga rapporteras till medlemsstaterna och kommissionen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att
  - a) det på ett samordnat sätt görs en nationell bedömning på grundval av ett särskilt tema med koppling till kärnsäkerhet för de relevanta kärntekniska anläggningarna på deras territorium,
  - b) alla andra medlemsstater, och kommissionen som observatör, på ett samordnat sätt inbjuds att delta i den inbördes granskningen av den nationella bedömning som avses i punkt a,
  - c) lämpliga uppföljningsåtgärder vidtas på ett samordnat sätt av de relevanta resultaten från den inbördes granskningen,

▼ M1

- d) relevanta rapporter offentliggörs på ett samordnat sätt om det ovan nämnda förfarandet och huvudresultaten, när resultaten blivit tillgängliga.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder vidtas för att den första tematiska inbördes granskningen ska kunna inledas 2017 och för att de efterkommande tematiska inbördes granskningarna ska kunna genomföras minst vart sjätte år därefter.
4. Om en olycka leder till att det krävs krisinsatser utanför anläggningen eller åtgärder för skydd av allmänheten ska den berörda medlemsstaten säkerställa att man utan dröjsmål bjuder in till en internationell inbördes granskning.

▼ B*Artikel 9***Rapportering****▼ M1**

1. Medlemsstaterna ska förelägga kommissionen en rapport om genomförandet av detta direktiv första gången senast den 22 juli 2014 och därefter senast den 22 juli 2020.

▼ B

2. På grundval av medlemsstaternas rapporter ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet och Europaparlamentet om framstegen vid genomförandet av direktivet.

▼ M1

_____

▼ B

KAPITEL 3

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 10***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 22 juli 2011. De ska genast informera kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

▼ M1

- 1a. Skyldigheterna i fråga om införlivandet och genomförandet av artiklarna 6, 8a, 8b, 8c och 8d ska inte vara tillämpliga på medlemsstater som inte har några kärntekniska anläggningar, såvida dessa länder inte beslutar om att utveckla verksamhet som rör kärntekniska anläggningar för vilka tillstånd krävs enligt deras jurisdiktion.

▼ B

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.

▼B

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.